

NAUCZYCIELKA (7) *sb f*

Oba a oraz e jasne.

sg N nauczycielka (3). ◇ G nauczycielki (1). ◇ I nauczycielką (2). ◇ V nauczycielko (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Ta, która uczy i wychowuje innych; praeceptrix Mącz; magistra JanStat (7) : Praeceptrix, Náuczicielká. Mącz 36d.

Przen (6) :

a) To, co jest przyczyną czegoś lub skąd się można czegoś nauczyć (4) :

nauczycielka czego (3): StrykKron A; ale wedle nauczycielki wśzytkieh dóbr miłości [...] vmyślilifmy vmyśl náłz od tego odwiędź SarnStat 1067, 4; [Bo pijąńftwo ieft mątką pofwarkow [...] / a wífelákiefy ízkárádey á fromotney nie vćiwości náuczycielká. LorichKosz 119 (Linde)].

W połączeniach szeregowych (2): ponieważ oná [historyja] ieft naprzod wśzelkiefy dawności kluczem/ náuczycielką/ wiadomości y wiary o Bogn/ y Miłtrzinią nauk wyzwolonych/ [...] fwiádkiem nadowodnieyfzym/ pochodnią/ pobudką/ ófnem y óftrogą cnoty StrykKron A, A.

b) O Matce Boskiej [czyja] (1) : Bądź pozdrowioná náuczycielko S. Apóftółow narozumnieyfza. *LatHar 39.*

c) O kościele [czyja] (1) :

Szereg: »matka i nauczycielka« (1): [kościół] porządney mocy ma przodkowánief / iáko mątká y náuczycielká wśzytkieh wiernych Chryftułowych SkarJedn 261.

ASt